

ΕΤΟΣ 72ον

22 Δεκεμβρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (3734)

Ο ΘΕΟΣ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Δέν μπορεί κανείς νά προσεγγίσει τήν έορτή τών Χριστουγέννων άν δέν αλλάξει νοϋ, άν δέν παύσει νά βλέπει τά πράγματα από τήν στενή καί φτωχή προοπτική του άρρωστημένου από τόν έγωισμό άνθρώπου, γιά νά τά δει μέσα στήν άπειρη προοπτική του Θεού.

Ό,τι όμως συντελείται στήν Βηθλεέμ δέν είναι μιά ρομαντική ιστορία συμβολικού περιεχομένου, ικανή γιά νά τρέφει τήν φαντασία τών μικρών παιδιών, αλλά ένα πραγματικό καί ιστορικό γεγονός. Τό Βρέφος τής Βηθλεέμ είναι ό Άνθρωπος τής οδύνης, κατά τήν έκφραση του Προφήτου. Γιά πρώτη φορά στήν ιστορική πορεία του άνθρώπου άποκαλύπτεται μέσα στό σπήλαιο τό μυστήριο του Σαρκωμένου Θεού, ως μυστήριο αγάπης, έλευθερίας καί ανακαινίσεως, μυστήριο πατρικής αγάπης πού προσφέρεται στόν άνθρωπο οικειοθελώς. «Ίδού, ή Παρθένος θά γεννήσει υιό καί θά Τόν ονομάσουν Έμμανουήλ, πού σημαίνει, ό Θεός είναι μαζί μας» (Ματθ. 1,23).

Τά σωτήρια του κόσμου

Ή έορτή τών Χριστουγέννων, πού άποτελεϊ ως γεγονός «σεισμόν γής», κατά τήν χαρακτηριστική έκφραση του άγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, είναι τό κεντρικό μυστήριο όλης τής θείας Οικονομίας. Έτσι έξηγεΐται, γιατί τά Χριστούγεννα έορτάζονται καί πανηγυρίζονται σαν «τά σωτήρια του κόσμου, ή γενέθλιος ήμέρα τής ανθρωπότητας, ή κοινή έορτή πάσης τής κτίσεως» (Μ. Βασίλειος). Έπειδή, ό «έπιδημίας Λόγος του Θεού έκένωσεν έαυτόν, ίνα τψ κενώματι αυτού πληρωθῆ ό κόσμος». Ό Θεός γίνεται τέλειος καί άληθινός άνθρωπος, «άνθρωπος έν πληγή», «έν δούλου μορφή», χωρίς νά παύσει νά είναι τέλειος καί άληθινός Θεός, γιά νά κάνει τόν άνθρωπο πλήρη καί τέλειο υιό του Θεού καί Θεό κατά χάριν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. α' 1-25)

Ἡ γέννηση τοῦ Θεανθρώπου

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαυῖδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρῆς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶμ· Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοοζ ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοοζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ὠβηδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου· Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν· Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ· Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζῶρ· Ἀζῶρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ· Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυῖδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαυῖδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυῖδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἐστὶν ἁγίου. Τέξεται δὲ υἷόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἷόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Χριστός και άνθρωπος

Στίς ἡμέρες μας, πολλοί ἀγωνίζονται γιά τήν αὐτονομία καί τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου ἀνεξάρτητα ἀπό τόν Θεάνθρωπο Χριστό. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως χωρίς Χριστό, ἀρνεῖται οὐσιαστικά τόν ἑαυτό του καί ἐρημώνει τήν ὑπαρξή του ἀπό τήν αὐθεντική ἀνθρώπινη φύση του, βλάπτει καίρια καί ζημιώνει τόν ἑαυτό του, πάσχει καί ὑποδουλώνεται τραγικά στήν ἀμαρτία, τήν φθορά καί τόν θάνατο, στίς ἀπέλπιδες καταστάσεις καί τόν μηδενισμό.

Ἐορτάζοντας τό μεγαλύτερο γεγονός ὄλων τῶν ἐποχῶν καί ὄλων τῶν αἰώνων, τήν κατά σάρκα Γέννηση τοῦ Χριστοῦ μας, τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, καί ὑπακούοντας στόν λόγο Του καί τό παράδειγμά Του,

- ἄς συμφιλιωθοῦμε μέ τόν Θεό,
- ἄς ἀπελευθερώσουμε τό μυαλό μας ἀπό τήν δουλεία σέ μιά διδασκαλία πού ἀγνοεῖ τόν Θεό ὡς τέλειο Θεό καί τέλειο ἄνθρωπο,
- ἄς μάθουμε ὅτι γνωρίζουμε τόν Θεό, καλλιεργώντας μιά σχέση καί ὄχι κατανοώντας ἓνα νόημα,
- ἄς ξαναζήσουμε τήν προτεραιότητα τῆς ζωῆς καί ὄχι τῆς ἐπιβίωσης,
- ἄς σπάσουμε τόν κλοιό τῆς φιλαυτίας μας,
- ἄς ἀνακαλύψουμε μέσα στό σκοτάδι τοῦ ἑαυτοῦ μας τό πρόσωπο τοῦ συνανθρώπου μας καί ἄς τό ψηλαφίσουμε μέ κατανόηση καί συμπάθεια. Καί τίς ὥρες τῆς ἀδυναμίας μας ἄς μὴν ξεχνᾶμε νά παίρνομε μαζί μας τόν Χριστό, τήν πηγὴ τῆς ζωῆς, τήν ἴδια τήν Ζωή, τήν Χαρά καί τήν Ἐλπίδα μας.

† Ὁ Φ. Α.

Ἡ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ ΕΙΝΑΙ ΚΟΛΑΣΗ

Δέν θυμᾶμαι μέρα νά μὴν ἔχει παρηγοριά θεϊκή. Διακοπές γίνονται μερικές φορές καί τότε νιώθω ἄσχημα, καί ἔτσι μπορῶ νά καταλάβω πόσο ἄσχημα ζοῦν οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι πού εἶναι ἀπαρηγόρητοι, γιατί εἶναι ἀπομακρυσμένοι ἀπό τόν Θεό. Ὅσο ἀπομακρύνεται κανεὶς ἀπό τόν Θεό, τόσο πιό δύσκολα γίνονται τά πράγματα. Μπορεῖ νά μὴν ἔχει κανεὶς τίποτα· ἅμα ἔχει τόν Θεό, δέν θέλει τίποτε! Αὐτό εἶναι! Ἐνῶ, ἂν τά ἔχει ὅλα, ἅμα δέν ἔχει τόν Θεό, εἶναι μέσα του βασανισμένος. Γι' αὐτό, ὅσο μπορεῖ κανεὶς, νά πλησιάσει τόν Θεό. Μόνον κοντά στόν Θεό βρίσκει κανεὶς τήν πραγματική καί αἰώνια χαρά. Φαρμάκι γευόμαστε, ὅταν ζοῦμε μακριά ἀπό τόν γλυκὺ Ἰησοῦ. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ παλιάνθρωπος γίνεῖ ἄνθρωπος, βασιλόπουλο, τρέφεται μέ τήν θεία ἡδονή, μέ τήν οὐράνια γλυκύτητα, καί νιώθει τήν παραδεισένια ἀγαλλίαση, αἰσθάνεται ἀπὸ ἔδω ἓνα μέρος τῆς χαρᾶς τοῦ Παραδείσου.

Απὸ τήν μικρὴ παραδεισένια χαρὰ καθημερινά προχωράει στήν μεγαλύτερη καί ἀναρωτιέται ἂν ὑπάρχει κάτι ἀνώτερο στόν Παράδεισο ἀπὸ αὐτό πού ζεῖ ἐδῶ. Εἶναι

22 Δεκεμβρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἕχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως, καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιήλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν». Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας († 304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων.
Ἦχος: α' – Ἐοθ.: Δ' – Ἀπόστολος.: Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον. Ματθ. α' 1-25.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἀπόστολος: Γάλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β' 13-23.

τέτοια ἢ κατάστασις πού ζεῖ, πού δὲν μπορεῖ νὰ κάνει καμμιά ἐργασία. Τὰ γόνατά του λυγίζουν σάν λαμπάδες ἀπὸ τὴν θεία ἐκείνη θερμότητα καὶ γλυκύτητα, ἡ καρδιά του σκιρτάει καὶ πάει νὰ σπάσει τοὺς τσατμάδες, γιὰ νὰ φύγει, γιατί ἡ γῆ καὶ τὰ γήινα τῆς φαίνονται χαμένα πράγματα. Ὁ ἄνθρωπος πρῶτα εἶχε ἐπικοινωνία μὲ τὸν Θεό. Μετὰ ὅμως, ὅταν ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἦταν σάν ἓναν πού ζοῦσε μέσα σὲ παλάτι καὶ ὕστερα βρέθηκε γιὰ πάντα ἐξω ἀπὸ τὴν παλάτι καὶ τὸ ἔβλεπε ἀπὸ μακριὰ καὶ ἔκλαιγε. Ὅπως τὸ παιδάκι, ὅταν ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν μάνα του, ὑποφέρει, ἔτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό, ὑποφέρει, βασανίζεται. Ἡ ἀπομακρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό εἶναι κόλαση.

Ὁ διάβολος κατόρθωσε νὰ ἀπομακρύνει τοὺς ἀνθρώπους τόσο πολὺ ἀπὸ τὸν Θεό, ὥστε νὰ φθάσουν στὸ σημεῖο νὰ λατρεύουν τὰ ἀγάλματα καὶ νὰ θυσιάσουν τὰ παιδιά τους στὰ ἀγάλματα. Φοβερό! Καὶ πού τοὺς βρίσκουν τόσοσ θεοὺς οἱ δαίμονες! Μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ νὰ ἀκούσεις, φθάνει! Ὁ πῖο βασανισμένος ὅμως εἶναι ὁ διάβολος, γιατί εἶναι ὁ πῖο ἀπομακρυσμένος ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Ἀλλά, ἂν φύγει ἡ ἀγάπη, μετὰ εἶναι κόλαση. Ἀντίθετο τῆς ἀγάπης τί εἶναι; Ἡ κακία· κακία ἴσον βάσανο. Ἐνας πού εἶναι ἀπομακρυσμένος ἀπὸ τὸν Θεό, δέχεται τὴν δαιμονικὴ ἐπίδραση. Ἐνῶ αὐτὸς πού εἶναι κοντὰ στὸν Θεό, δέχεται τὴν θεία Χάρη. Ὅποιος ἔχει Χάρη Θεοῦ, θά τοῦ δοθεῖ καὶ ἄλλη. Καὶ ὅποιος ἔχει λίγη καὶ τὴν περιφρονεῖ, θά τοῦ ἀφαιρεθεῖ καὶ αὐτή. Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ λείπει ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ἀνθρώπους, γιατί μὲ τὴν ἁμαρτία πετᾶνε καὶ τὴν λίγη πού ἔχουν.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας,
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (δδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος, Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---